

Sh'lach L'cha Bet

[Numbers]

(14)26:The LORD spoke to Moshe and to Aharon, saying,

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר:

27:How long [shall I bear] with this evil congregation, that murmur against Me? I have heard the murmurings of the children of Yisrael, which they murmur against Me.

עַד־מָתַי²⁷

לְעֵדָה הָרַעָה הַזֹּאת אֲשֶׁר הִמָּה מְלִינִים עָלַי אֶת־תְּלַנּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִמָּה מְלִינִים עָלַי שָׁמַעְתִּי:

28:Tell them, As I live, says the LORD, surely as you have spoken in My ears, so will I do to you:

אָמַר אֲלֵהֶם חִי־אֲנִי נְאֻם־יְהוָה אִם־לֹא כַּאֲשֶׁר

29:your dead bodies shall fall in this wilderness; and all who were numbered of you, according to your whole number, from twenty years old and upward, who have murmured against Me,

דִּבַּרְתֶּם בְּאָזְנִי כֵן אֶעֱשֶׂה לָכֶם: לָמַד²⁹ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִפְּלוּ

30:surely you shall not come into the land, concerning which I swore that I would make you dwell therein, save Calev the son of Yephunneh, and Yehoshua the son of Nun.

פְּגָרֵיכֶם וְכָל־פְּקָדֵיכֶם לְכָל־מִסְפָּרְכֶם מִבֶּן עֶשְׂרִים

שָׁנָה וּמַעְלָה אֲשֶׁר הִלִּינְתֶם עָלַי: ³⁰אִם־אַתֶּם תִּבְּאוּ

31:But your little ones, that you said would be plunder, them will I bring in, and they shall know the land which you have rejected.

אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת־יָדַי לְשַׁכֵּן אֶתְכֶם בָּהּ

כִּי אִם־כָּלֵב בֶּן־יִפְנֶה וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נּוּן: ³¹וְטַפְּכֶם אֲשֶׁר

אָמַרְתֶּם לָבוּ יִהְיֶה וְהִבִּיאתִי אֹתָם וַיִּדְעוּ אֶת־הָאָרֶץ

אֲשֶׁר מְאַסְתֶּם בָּהּ: שָׁמַעְתִּי³² וּפְגָרֵיכֶם אֲתֶם יִפְּלוּ בַּמִּדְבָּר

32:But as for you, your dead bodies shall fall in this wilderness.

הַזֶּה:

וּבְנֵיכֶם יִהְיוּ רַעִים בַּמִּדְבָּר אַרְבַּעִים שָׁנָה וְנִשְׂאוּ

33:Your children shall wander in the wilderness forty years, and shall bear your straying, until your the last of your dead bodies fall in the wilderness.

³³ אֶת־זְנוּוֹתֵיכֶם עַד־תֶּם פְּגָרֵיכֶם בַּמִּדְבָּר: ³⁴בְּמִסְפַּר

34:After the number of the days in which you spied out the land, forty days, for every day a year, shall you bear your iniquities, even forty years, and you shall know My alienation.

הַיָּמִים אֲשֶׁר־תִּרְתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אַרְבַּעִים יוֹם יוֹם

לְשָׁנָה יוֹם לְשָׁנָה תִּשְׂאוּ אֶת־עֲוֹנֹתֵיכֶם אַרְבַּעִים

שָׁנָה וַיִּדְעֶתֶם אֶת־תְּנוּאַתִּי: לָמַד³⁵ אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי

35:I, the LORD, have spoken, surely this will I do to all this evil congregation, who are gathered together against Me: in this wilderness they shall be come to an end, and there they shall die.

אִם־לֹא |

זֹאת אֶעֱשֶׂה לְכָל־הָעֵדָה הָרַעָה הַזֹּאת הַנּוֹעְדִים

36:The men, whom Moshe sent to spy out the land, who returned, and made all the congregation to murmur against him, by bringing up an evil report against the land,

עָלַי בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִתְּמוּ וְשָׁם יָמָתוּ: ³⁶וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־

שָׁלַח מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת־הָאָרֶץ וַיָּשֻׁבוּ וַיִּלְיִנוּ וַיִּלְיִנוּ עָלָיו אֶת־

כָּל־הָעֵדָה לְהוֹצִיא דָבָה עַל־הָאָרֶץ: ³⁷וַיָּמָתוּ הָאֲנָשִׁים

37:even those men who did bring up an evil report of the land, died by the plague before the LORD.

38:But Yehoshua the son of Nun, and Calev the son of Yephunneh, remained alive of those men who went to spy out the land.

39:Moshe told these words to all the children of Yisrael: and the people mourned greatly.

40:They rose up early in the morning, and went up to the top of the mountain, saying, Behold, we are here, and will go up to the place which the LORD has promised: for we have sinned.

41:Moshe said, Why now do you disobey the command of the LORD, seeing it shall not prosper?

42:Don't go up, for the LORD isn't among you; that you not be struck down before your enemies.

43:For there the Amalekite and the Canaanite are before you, and you shall fall by the sword: because you are turned back from following the LORD, therefore the LORD will not be with you.

44:But they presumed to go up to the top of the mountain: nevertheless the ark of the covenant of the LORD, and Moshe, didn't depart out of the camp.

45:Then came down the Amalekite and the Canaanite who lived in that mountain, and struck them and beat them down, even to Chormah.

מוֹצְאֵי דְבַת־הָאָרֶץ רָעָה בַּמִּגְפָּה לְפָנַי יְהוָה: **וַיְהוֹשֻׁעַ**³⁸
בֶּן־נֹון וְכָלֵב בֶּן־יִפְנֶה חִיו מִן־הָאֲנָשִׁים הָהֵם הַהֲלֹכִים
לְתוֹר אֶת־הָאָרֶץ: ³⁹וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְאַבְּלוּ הָעָם מְאֹד: ⁴⁰וַיִּשְׁכְּמוּ
בַבֹּקֶר וַיַּעֲלוּ אֶל־רֹאשׁ־הָהָר לֵאמֹר הֲנִנוּ וְעָלִינוּ
אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר יְהוָה כִּי חָטָאנוּ: **וַיֹּאמֶר**⁴¹
מֹשֶׁה לָּמָּה זֶה אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־פִּי יְהוָה וְהוּא לֹא
תַצְלַח: ⁴²אֶל־תַּעֲלוּ כִּי אֵין יְהוָה בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִנְגַּפוּ
לְפָנַי אִי־יִכְּם: **וַיִּשְׁמַר**⁴³ כִּי הָעַמְלֹקִי וְהַכְּנַעֲנִי שָׁם לְפָנֵיכֶם
וְנִפְלְתֶם בְּחָרֵב כִּי־עַל־כֵּן שָׁבַתֶם מֵאַחֲרַי יְהוָה וְלֹא־
יִהְיֶה יְהוָה עִמָּכֶם: ⁴⁴וַיַּעֲפְלוּ לַעֲלוֹת אֶל־רֹאשׁ הָהָר
וְאֶרֶון בְּרִית־יְהוָה וּמֹשֶׁה לֹא־מָשׁוּ מִקְּרֵב הַמַּחֲנֶה:

⁴⁵וַיֵּרֶד הָעַמְלֹקִי וְהַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בְּהָר הַהוּא וַיִּכּוּם

וַיִּכְתּוּם

עַד־חֹרְמָה:

Sh'lach L'cha Bet

[Numbers]

(14)26:The LORD spoke to Moshe and to Aharon, saying,

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר:

27:How long [shall I bear] with this evil congregation, that murmur against Me? I have heard the murmurings of the children of Yisrael, which they murmur against Me.

עַד־מָתַי:27

לְעֵדָה הָרָעָה הַזֹּאת אֲשֶׁר הִמָּה מִלִּינִים עָלַי אֶת־תְּלֹנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִמָּה מִלִּינִים עָלַי שָׁמַעְתִּי:

28:Tell them, As I live, says the LORD, surely as you have spoken in My ears, so will I do to you:

אָמַר אֲלֵהֶם חִי־אֲנִי נְאֻם־יְהוָה אִם־לֹא כַּאֲשֶׁר

29:your dead bodies shall fall in this wilderness; and all who were numbered of you, according to your whole number, from twenty years old and upward, who have murmured against Me,

דְּבַרְתֶּם בְּאָזְנֵי כֵן אֶעֱשֶׂה לָכֶם: ²⁹בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִפְּלוּ

30:surely you shall not come into the land, concerning which I swore that I would make you dwell therein, save Calev the son of Yephunneh, and Yehoshua the son of Nun.

פְּגִרְיֶכֶם וְכָל־פְּקֻדֵיכֶם לְכָל־מִסְפְּרֶכֶם מִבֶּן עֶשְׂרִים

שָׁנָה וּמַעְלָה אֲשֶׁר הִלִּינְתֶם עָלַי: ³⁰אִם־אַתֶּם תָּבֹאוּ

אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת־יָדַי לְשַׁכֵּן אֶתְכֶם בָּהּ

31:But your little ones, that you said would be plunder, them will I bring in, and they shall know the land which you have rejected.

כִּי אִם־כָּלֵב בֶּן־יִפְנֶה וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נּוּן: ³¹וְטַפְּכֶם אֲשֶׁר

אָמַרְתֶּם לָבוּ יִהְיֶה וְהִבִּיאתִי אֹתָם וַיִּדְעוּ אֶת־הָאָרֶץ

אֲשֶׁר מֵאַסְתֶּם בָּהּ: ³²וּפְגִרְיֶכֶם אֹתָם יִפְּלוּ בַּמִּדְבָּר

32:But as for you, your dead bodies shall fall in this wilderness.

הַזֶּה:

33:Your children shall wander in the wilderness forty years, and shall bear your straying, until your the last of your dead bodies fall in the wilderness.

³³וּבְנֵיכֶם יִהְיוּ רַעִים בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה וְנִשְׂאוּ

אֶת־זְנוּתֵיכֶם עַד־תָּם פְּגִרְיֶכֶם בַּמִּדְבָּר: ³⁴בְּמִסְפַּר

34:After the number of the days in which you spied out the land, forty days, for every day a year, shall you bear your iniquities, even forty years, and you shall know My alienation.

הַיָּמִים אֲשֶׁר־תִּרְתָּם אֶת־הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם יוֹם לְשָׁנָה

לְשָׁנָה יוֹם לְשָׁנָה תִּשְׂאוּ אֶת־עֲוֹנֹתֵיכֶם אַרְבָּעִים

שָׁנָה וַיִּדְעֶתֶם אֶת־תְּנוּאַתִּי: ³⁵אֲנִי יְהוָה דְּבַרְתִּי

35:I, the LORD, have spoken, surely this will I do to all this evil congregation, who are gathered together against Me: in this wilderness they shall be come to an end, and there they shall die.

אִם־לֹא |

זֹאת אֶעֱשֶׂה לְכָל־הָעֵדָה הָרָעָה הַזֹּאת הַנּוֹעְדִים

עָלַי בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִתְּמוּ וְשָׂם יָמָתוּ: ³⁶וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־

36:The men, whom Moshe sent to spy out the land, who returned, and made all the congregation to murmur against him, by bringing up an evil report against the land,

שָׁלַח מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת־הָאָרֶץ וַיָּשֻׁבוּ וַיִּלְוִנוּ עָלָיו אֶת־

כָּל־הָעֵדָה לְהוֹצִיא דָבָה עַל־הָאָרֶץ: ³⁷וַיָּמָתוּ הָאֲנָשִׁים

37:even those men who did bring up an evil report of the land, died by the plague before the LORD.

38:But Yehoshua the son of Nun, and Calev the son of Yephunneh, remained alive of those men who went to spy out the land.

39:Moshe told these words to all the children of Yisrael: and the people mourned greatly.

40:They rose up early in the morning, and went up to the top of the mountain, saying, Behold, we are here, and will go up to the place which the LORD has promised: for we have sinned.

41:Moshe said, Why now do you disobey the command of the LORD, seeing it shall not prosper?

42:Don't go up, for the LORD isn't among you; that you not be struck down before your enemies.

43:For there the Amalekite and the Canaanite are before you, and you shall fall by the sword: because you are turned back from following the LORD, therefore the LORD will not be with you.

44:But they presumed to go up to the top of the mountain: nevertheless the ark of the covenant of the LORD, and Moshe, didn't depart out of the camp.

45:Then came down the Amalekite and the Canaanite who lived in that mountain, and struck them and beat them down, even to Chormah.

וַיְהוֹשֻׁעַ וְיֵהוֹנָדָב בְּנֵי נֹון וְכָלֵב בְּנֵי יֵפֹנֶה חִיוּ מִן־הַאֲנָשִׁים הָהֵם הַהֲלֹכִים לְתוֹר אֶת־הָאָרֶץ׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְאַבְּלוּ הָעָם מְאֹד׃ וַיִּשְׁכְּמוּ בַבֹּקֶר וַיַּעֲלוּ אֶל־רֹאשׁ־הָהָר לֵאמֹר הֲנִנוּ וְעָלִינוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר יְהוָה כִּי חָטָאנוּ׃ מֹשֶׁה לָּמָּה זֶה אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־פִּי יְהוָה וְהוּא לֹא תִצְלַח׃ אֶל־תַּעֲלוּ כִּי אֵין יְהוָה בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִנְגַּפוּ לִפְנֵי אִיבֵיכֶם׃ הָעַמְלָקִי וְהַכְּנַעֲנִי שָׂם לִפְנֵיכֶם וּנְפַלְתֶּם בַּחֶרֶב כִּי־עַל־כֵּן שָׁבַתֶם מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְלֹא־יִהְיֶה יְהוָה עִמָּכֶם׃ וַיַּעֲפְלוּ לְעֹלֹת אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַאֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה וּמֹשֶׁה לֹא־מָשׁוּ מִקְּרֵב הַמַּחֲנֶה׃ וַיֵּרֶד הָעַמְלָקִי וְהַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בְּהָר הַהוּא וַיִּכּוּם וַיִּכְתּוּם עַד־הַחֲרָמָה׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: ²⁷ עַד־מַתִּי
 לְעֵדָה הָרְעָה הַזֹּאת אֲשֶׁר הִמָּה מִלִּינִים עָלַי אֶת־
 תְּלַנּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִמָּה מִלִּינִים עָלַי שָׁמַעְתִּי:
²⁸ אֲמַר אֲלֵהֶם חִי־אֲנִי נְאֻם־יְהוָה אִם־לֹא כִּי־אֲשֶׁר
 דִּבַּרְתֶּם בְּאָזְנִי כֵן אֶעֱשֶׂה לָכֶם: ²⁹ **וְאַתָּה** בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִפְּלוּ
 פְּגָרֵיכֶם וְכָל־פְּקָדֵיכֶם לְכָל־מִסְפָּרְכֶם מִבֶּן עֶשְׂרִים
 שָׁנָה וְמַעְלָה אֲשֶׁר הִלִּינְתֶם עָלַי: ³⁰ אִם־אַתֶּם תָּבֹאוּ
 אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת־יָדַי לְשַׁכֵּן אֶתְכֶם בָּהּ
 כִּי אִם־כָּלֵב בֶּן־יִפְנֶה וִיהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן: ³¹ וְטַפְּכֶם אֲשֶׁר
 אָמַרְתֶּם לְבֹז יִהְיֶה וְהִבִּיאתִי אֹתָם וַיִּדְעוּ אֶת־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר מֵאַסְתֶּם בָּהּ: ³² **וְהַיְיָ** וּפְגָרֵיכֶם אֹתָם יִפְּלוּ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה:
³³ וּבְנֵיכֶם יִהְיוּ רֹעִים בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה וְנִשְׂאוּ
 אֶת־זְנוּתֵיכֶם עַד־תֵּם פְּגָרֵיכֶם בַּמִּדְבָּר: ³⁴ בְּמִסְפָּר
 הַיָּמִים אֲשֶׁר־תָּרַתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם יוֹם
 לְשָׁנָה יוֹם לְשָׁנָה תִּשְׂאוּ אֶת־עֲוֹנֹתֵיכֶם אַרְבָּעִים

שָׁנָה וַיִּדְעֶתֶם אֶת־תְּנוּאַתִּי: רִצְוִי ³⁵ אֲנִי יְהוָה דְּבַרְתִּי אִם־לֹא |
זֹאת אַעֲשֶׂה לְכָל־הָעֵדָה הָרְעָה הַזֹּאת הַנּוֹעְדִים
עָלַי בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִתְמוּ וְשֵׁם יִמְתּוּ: ³⁶ וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־
שָׁלַח מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת־הָאָרֶץ וַיָּשׁוּבוּ וַיִּלְוּנוּ וַיִּקְלִינוּ עָלָיו אֶת־
כָּל־הָעֵדָה לְהוֹצִיא דָבָה עַל־הָאָרֶץ: ³⁷ וַיִּמְתּוּ הָאֲנָשִׁים
מוֹצְאֵי דַבַּת־הָאָרֶץ רָעָה בַּמִּגְפָּה לְפָנַי יְהוָה: דַּמְרִישׁ ³⁸ וַיְהוֹשֶׁעַ
בֶּן־נּוּן וְכָל־בְּנֵי־יִפְנָה חָיו מִן־הָאֲנָשִׁים הָהֵם הַהֲלֹכִים
לְתוֹר אֶת־הָאָרֶץ: ³⁹ וַיִּדְבֹּר מֹשֶׁה אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְאַבְּלוּ הָעָם מְאֹד: ⁴⁰ וַיִּשְׁכְּמוּ
בַּבֹּקֶר וַיַּעֲלוּ אֶל־רֹאשׁ־הָהָר לֵאמֹר הֲנִנוּ וְעָלִינוּ
אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר יְהוָה כִּי חָטָאנוּ: עֲשׂוּ ⁴¹ וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה לָּמָּה זֶה אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־פִּי יְהוָה וְהוּא לֹא
תִצְלַח: ⁴² אֶל־תַּעֲלוּ כִּי אֵין יְהוָה בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִנְגַּפוּ
לְפָנַי אֲבִיכֶם: מִשְׁפַּח ⁴³ כִּי הָעֲמַלְקִי וְהַכְּנַעֲנִי שָׁם לְפָנֵיכֶם
וּנְפַלְתֶּם בַּחֶרֶב כִּי־עַל־כֵּן שַׁבְתֶּם מֵאַחֲרַי יְהוָה וְלֹא־
יְהִי־יְהוָה עִמָּכֶם: ⁴⁴ וַיַּעֲפְלוּ לְעֹלוֹת אֶל־רֹאשׁ הָהָר

וְאֶרְוֹן בְּרִית־יְהוָה וּמִשָּׁה לֹא־מָשׂוּ מִקְרֵב הַמַּחֲנֶה:

וַיֵּרֶד הָעַמֶּלְקִי וְהַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בְּהָר הַהוּא וַיִּכּוּם וַיִּכְתּוּם^{1:45}

עַד־הַחֲרָמָה:

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר עד מתי
לעדה הרעה הזאת אשר המה מליגים עלי את
תלגות בני ישראל אשר המה מליגים עלי שמעתי
אמר אלהם וזי אני גאם יהוה אם לא כאשר
דברתם באזני כן אעשה לכם במדבר הזה יפלו
פגריכם וכל פקדיכם לכל מספרכם מבן עשרים
שנה ומעלה אשר הליגתם עלי אם אתם תבאו
אל הארץ אשר גשאתי את ידי לשכן אתכם בה
כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן גון וטפכם אשר
אמרתם לבו יהיה והביאתי אתם וידעו את הארץ
אשר מאסתם בה ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה
ובגים יהיו רעים במדבר ארבעים שנה וגשאו
את זגותיכם עד תם פגריכם במדבר במספר
הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום יום
לשנה יום לשנה תשאו את עונתיכם ארבעים

שָׁנָה וידעתם את תגואתי אני יהוה דברתי אם לא
זאת אעשה לכל העדה הרעה הזאת הזוערים
עלי במדבר הזה יתמו ושם ימתו והאנשים אשר
שלוח משה לתור את הארץ וישבו וילוו עליו את
כל העדה להוציא דבה על הארץ וימתו האנשים
מוציאי דבת הארץ רעה במגפה לפני יהוה ויהושע
בן נון וכלב בן יפנה חיו מן האנשים ההם ההלכים
לתור את הארץ וידבר משה את הדברים האלה
אל כל בני ישראל ויתאבלו העם מאד וישכמו
בבקר ויעלו אל ראש ההר לאמר הגנו ועלינו
אל המקום אשר אמר יהוה כי חטאנו ויאמר
משה למה זה אתם עברים את פי יהוה והוא לא
תצלוח אל תעלו כי אין יהוה בקרבכם ולא תנגפו
לפני איביכם כי העמלקי והכנעני שם לפניכם
וגפלתם בחרב כי על כן שבתם מאזרי יהוה ולא
יהיה יהוה עמכם ויעפלו לעלות אל ראש ההר

וארון ברית יהוה ומעשה לא משו מקרב המזזה
וירד העמלקי והכנעני הישב בהר ההוא ויכום ויכתום
עד הזרמה